

Kııntısı Bile Yeterdi Sevginin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Şubat 2022

Telaşla sevdim hayatı ve sevgimi telaşla büyüttüm.

Ne şehirdim ne şiir
İçimde titreşen imgeler
Varsa yoksa hatırına aşkın
Kaybolduğum o meddücezri yalnızlığın
Sözcükler torba değildi aşksa asla basit olmayan
Severek zora girdiğim
Belki de zoru sevdiğim içindi sana düşkünlüğüm.

Kııntısı bile yeterdi sevginin
Göç mevsimim gelene kadar bir şiirde saklı değildi sitemim
Sinemde açan güller
Gül mizacıma düşkün bir bülbül kadar
Uçabildiğim yeryüzünde
Kırık kanatlarımda asılı bir vaveyla
Sökün eden rüzgâr ve esareti mevsimin
Dokuduğumdu adeta kilimler
Dokunmaya dahi kıyamadığım
Dokunulmazlığı ile çevriliydim bu aşkın...

Her fasıl her hâsıl
Yükümü hafifletendi varlığın
Bazense beni benden eden
Derdest olmuş olsa ne ki çiçek bahçem
Mademki bir çiçektim ben
Solmaya mahkûm kılındığım
Solduğum hava ve semazen coşkum
Bir ırkın değil bir kâinatın varlığıydı içimde saklı olan.

Kıt kanaat sevenlere ise oldu itirazım
İçten gelen bir ırmak işte bu sevginin
Meali
Ve edimlerde saklı mizacı yüreğimin
Yürekten yüreğe uzandığım

Sevip de boyumun uzamadığı o rakım...
Hani, hani keşfe çıktığım
Kesif sessizliğine huzur bulduğum
En çok da yorgun güne anlam yükleyip
Kendi kabuğumu sonunda kırdığım.

Kırılmaz bilmişim oysa kalbimi
Kırıklarına ise müteşekkirim:
Ah, nasıl daha çok severdim ben seni
Varsın uzak kılın varlığını
İzafi idi mesafe
İman gücümde saklı bu bitimsiz sevgi
İhbar ettiğim elbet içimdeki gizi
Sunduğum ellerine...

Şadırvanlarda saklı bir şelale
Elbet inancın haznesi
Bazen havsalamdan taşan bu aşkı
Semiren gölgelerden de uzak tuttum ya:
Kılıksız bir vecize değil asla
Kırılgan olduğuma da bakma hem
Kıvılcımlar saçan yüreğin özlemi
Bir şiirden de öte idi bu sevgi
Tecelli eden neyse boynum kıldan ince
Müteşekkirim varlığında duyduğum teselliye...